

[Lannung.]

til at minde om, at der allerede for længere Tid siden flere Gange af det københavnske Bystyres Repræsentater er vist Interesse for dette Spørgsmaal og udtalt Ønsker i saa Henseende. Jeg har personlig tidligere haft Lejlighed til at følge, hvorledes den højtærede Udenrigsminister har interesseret sig levende ogsaa for dette Spørgsmaal, og vi ved — det tror jeg vi alle er enige om —, at denne Sag hos Ministeren er i de bedste Hænder. Jeg forstod paa Udenrigsministerens Udtalelser, at Spørgsmaalet endnu ikke er saa afklaret, at der kan siges noget nærmere og mere definitivt om Mulighederne for, at de danske Ønsker gaar i Opfyldelse.

Ogsaa jeg er — det er meget naturligt, da det er saa nærliggende — yderligere standset ved Spørgsmaalet om Mulighederne for Ansættelse af unge Danske under FAO. Det er klart, at FAO maa være en af de internationale Organisationer under De Forenede Nationer, hvor unge Danske burde have særlig gode Muligheder for Ansættelse og for at gøre god Fyldest. Vi kan, som det allerede er strejft, fra dansk Side kun være interesseret i, at Danmark bliver vel repræsenteret baade med et tilstrækkeligt Antal og med virkelig kvalificerede Folk. Det sidste er jo en meget vigtig Side af Sagen. Det er ikke nok at faa en hel Del ansat. Det er lige saa meget til Skade, som det er til Gavn, hvis det ikke er virkelig kvalificerede Folk, der bliver ansat. Jeg haaber, at danske Instanser og navnlig Legationen i Washington har Mulighed for at yde en Indsats i begge Henseender, altsaa for at bidrage til, at der bliver ansat et passende Antal Danske, og at det virkelig bliver de bedst kvalificerede, der faar Ansættelse.

Hermed skal jeg anbefale Forslaget.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den Tilslutning, de gav Udtryk for, og om de enkelte Spørgsmaal, de har rejst, have Lov til at sige følgende.

Det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard nævnte Spørgsmaalet om Sædet for en af de regionale Afdelinger. Det er klart, som jeg ogsaa nævnte i mine indledende Bemærkninger, at der er en stor dansk Interesse knyttet til at faa den europæiske Afdeling henlagt til Danmark, og det har vi ogsaa bestræbt os for. Men paa den anden Side vil jeg advare imod alt for store Forventninger, for det er jo langt fra sikkert, at Afgørelsen falder ud, som vi har foreslaet det.

Det ærede Medlem omtalte tillige Spørgsmaalet om Danske blandt Personalet ogsaa andre Steder end i det eventuelle Kontor i Danmark. Dertil vil jeg sige, at det har man i de forskellige Ministerier ligeledes vist Interesse for, dels ved at befordre Ansøgninger fra Danske, dels ved at virke for, at de bedst kvalificerede kan blive valgt. Der har for øvrigt været nogen Vanskelighed ved at sige, hvilke der er de bedste; det kommer jo an paa, til hvilket Arbejde de skal bruges, og da Arbejdet maa antages at blive meget specialiseret, vil en, der er dygtig paa eet Omraade, maaske ikke ubetinget være kvalificeret til et Arbejde paa et andet Omraade inden for den nye Organisation. Men i øvrigt, saa vidt jeg husker, foreligger der omkring ved 200 Henvendelser fra Danske, der søger Ansættelse i FAO.

Til det ærede Medlem Hr. Lannung vil jeg gerne sige angaaende Sædet, at vi har jo som sagt bestræbt os for at fremhæve de Argumenter, der taler for at henlægge det til Danmark, idet vi har givet en, synes jeg, meget udførlig og detailleret Begrundelse. Vi har desuden, som jeg nævnte, tilbudt en Byggegrund og yderligere tilbudt midlertidig at stille Bernstorff Slot til Raadighed, indtil en ny Bygning kunde blive opført. Det ærede Medlem Hr. Lannung var af den Opfattelse, at Sagen endnu ikke var afgjort, og at noget endeligt Svar endnu ikke foreligger, og det kan jeg kun bekræfte, idet der overhovedet ikke foreligger noget Svar. Jeg antager, at vi i Løbet af en nær Fremtid faar at vide, i hvilken Retning Vinden blæser, men det er muligt, at den formelle Afgørelse trækker længe ud.

Med disse Bemærkninger haaber jeg i det væsentlige at have besvaret de Spørgsmaal, der er stillet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifikation af de den 22. Juli 1944 i Bretton Woods vedtagne Overenskomster vedrørende Oprettelsen af den Internationale Valutafond og den Internationale Bank for Genopbygning og økonomisk Udvikling.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 3491)